

Sygn. akt I C 1080/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2015 roku w Ś.

sprawy z powództwa R. B.

przeciwko (...) SA w S.

o z a p ł a t ę

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA w S. na rzecz R. B. kwotę 7.664,40 zł (słownie: siedem tysięcy sześćset sześćdziesiąt cztery złote i czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 19.053,61 zł od dnia 23 listopada 2012 roku do dnia 4 grudnia 2012 roku,

- od kwoty 9.590,84 zł od dnia 4 grudnia 2012 roku do dnia 27 grudnia 2012 roku,

- od kwoty 7.414,40 zł od dnia 27 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 250 zł od dnia 27 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty,

II. oddala dalej idące powództwo,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 258, 36 zł tytułem wydatków w sprawie.

Sygn. akt I C 1080/14

UZASADNIENIE

Powód R. B. w pozwie przeciwko (...) S.A. w S. domagał się zasądzenia kwoty 7.957,28 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od częściowych kwot, składających się na kwotę żadaną, wskazując różne daty wymagalności, ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 22 października 2012 roku uczestniczył w kolizji, której sprawca miał zawartą umowę ubezpieczenia pojazdu w zakresie odpowiedzialności cywilnej ze stroną pozwaną. W tym samym dniu zgłosił szkodę. W wyniku zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową samochód powoda uległ uszkodzeniu. Koszty naprawy pojazdu pozwana oszacowała na kwotę 11.639,21 zł. Powód, nie zgadzając się z wysokością oszacowanych przez pozwaną kosztów naprawy pojazdu i uznając je za zaniżone, zlecił sporządzenie kalkulacji szkody uprawnionemu rzeczoznawcy, który oszacował koszty naprawy pojazdu powoda na kwotę 19.346,49 zł. Kwotę dochodzoną pozvem stanowi różnica pomiędzy wartością szkody oszacowanej przez pozwaną a wartością wyliczoną przez powoda oraz koszt sporządzenia wyceny przez rzeczoznawcę, to jest 250 zł. Pozwana dokonała na rzecz powoda wypłaty odszkodowania w łącznej

wysokości 11.639,21 zł, przelewając w dniu 4 grudnia 2012 roku na rachunek powoda kwotę 9.462,77 zł i w dniu 27 grudnia 2012 roku kwotę 2.176,44 zł. Niedopłata odszkodowania należnego powodowi stanowi kwotę 7.707,28 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym zasądzono od strony pozwanej na rzecz powoda całą dochodzącą należność.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Przyznając co do zasady swoją odpowiedzialność, podniosła, że przywrócenie pojazdu powoda do stanu poprzedniego jest możliwe przy zastosowaniu części nowych zamiennych o symbolu Q. Zakwestionowała tym samym stanowisko powoda, że konieczne jest w tym przypadku zastosowanie części oryginalnych o symbolu O. Naprowadzała, że w dacie kolizji pojazd nie był już pojazdem wymagającym napraw objętych gwarancją, stąd też nie było koniecznym i niezbędnym, aby pojazd ten został naprawiony przy użyciu części oryginalnych sygnowanych logo producenta, a więc najdroższych, jakie występują na rynku.

W piśmie procesowym powód podniósł, że w chwili kolizji pojazd liczył sobie 14 miesięcy, był to zatem samochód nowy. Ponadto wskazał, że zaniechanie serwisowania pojazdu przy użyciu innych niż oryginalne części wpłynie na wartość handlową samochodu, a jego przeznaczenie do przewozów osobowych także przemawia za zastosowaniem części producenta pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest właścicielem samochodu osobowego marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyprodukowanego w 2011 r.

Dowód: dowód rejestracyjny – k. 5

W dniu 22 października 2012 r. w M. doszło do kolizji, w której uszkodzony został samochód powoda. Ubezpieczony u strony pozwanej W. G. złożył oświadczenie, z którego wynikało, że jako kierowca pojazdu biorącego udział w kolizji, ponosił odpowiedzialność za jej skutki. Strona pozwana dokonała oględzin pojazdu powoda, sporządziła protokół szkody i kalkulację naprawy. Ustalono koszt naprawy na kwotę netto 9.667,78 zł a kwotę brutto 11.891,37 zł. Sumę tę pomniejszono o kwotę 205,01 zł odpowiadającą ubytkowi wartości części zamiennych. Z protokołu szkody wynikało bowiem, że wartość opony przedniej prawej jest obniżona o 60%. Pismem z dnia 28 listopada 2012 roku zawiadomiono powoda o przyznaniu odszkodowania w kwocie 9.462,77 zł, stanowiącą sumę netto oszacowanego przez pozwaną ostatecznego kosztu naprawy pojazdu. Następnie pismem z dnia 20 grudnia 2012 roku zawiadomiono o przyznaniu także kwoty podatku VAT, to jest sumy 2.176,44 zł. Pierwszą część odszkodowanie wypłacono powodowi w dniu 4 grudnia 2012 roku a drugą część - w dniu 27 grudnia 2012 roku.

Dowód: akta szkody, protokół szkody – k. 6, kalkulacja naprawy – k. 7 – 12, wyciąg z rachunku – k. 32 - 33

W maju 2013 roku powód zlecił S. G. prowadzącemu Biuro (...) w W. sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy. Kalkulacja została wykonana w systemie (...). Zastosowano w niej średnie stawki za prace blacharsko – lakiernicze stosowane przez wykonawców napraw z miejsca użytkowania pojazdu. Koszt naprawy brutto oceniono na kwotę 19.682,69 zł i pomniejszono ją analogicznie, jak uczynił to rzeczoznawca strony pozwanej o ubytek wartości części zamiennych, który w tej kalkulacji wyniósł kwotę 273,34 zł. Ostatecznie koszt naprawy w świetle kalkulacji S. G. wyniósł 19.346,49 zł brutto. Za sporządzenie kalkulacji powód zapłacił 250 zł brutto.

Dowód: kalkulacja z wyjaśnieniem – k. 13 - 20

Powołując się na kalkulację sporządzoną na swoje zlecenie powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty różnicy pomiędzy odszkodowaniem wypłaconym mu a rzeczywistą wysokością szkody, to jest kwoty 7.957,28 zł. Domagał się także zwrotu kosztów oceny technicznej, to jest kwoty 250 zł. Pismo nadano w dniu 10 czerwca 2013 r. a wpłynęło do strony pozwanej w dniu 12 czerwca 2013 r. Wyznaczony w nim termin do zapłaty został określony na 14 dni.

Dowód: pismo powoda z dowodem nadania – k. 21 – 24, 36

Strona pozwana odmówiła zapłaty dalszego odszkodowania z uwagi na fakt, że powód nie przedstawił rachunków w celu udokumentowania źródła zakupu i rodzaju części zamiennych użytych do naprawy. Tym samym pozwana ustaliła koszt naprawy według przeciętnych cen rynkowych.

Dowód: pismo strony pozwanej – k. 25

Samochód osobowy R. (...) o numerze rejestracji (...) rok produkcji 2011 z pełnym wyposażeniem jest pojazdem wysokiej klasy, producent nie dopuszcza zmiany technologii napraw ani instalowania części innych niż fabryczne. W dniu szkody pojazd był eksploatowany przez 14 miesięcy i wykonał przebieg 183.897 km. Ponadnormatywny przebieg pojazdu nie miał wpływu na stan powłoki lakierowej lub obniżenie jakości trwałych elementów nadwozia. Konieczność stosowania nowych i oryginalnych części zamiennych przy naprawie pojazdów tej klasy motywowana jest względami technicznymi bezpieczeństwa, estetyki oraz skutków w zakresie udzielonej gwarancji. W oparciu o kosztorys (...) nr (...) sporządzony przez stronę pozwaną i wskazane w nim części zakwalifikowane do wymiany, części zakwalifikowane do naprawy oraz przy przyjęciu uśrednionych stawek za roboczogodzinę pracy blacharza i lakiernika koszt naprawy pojazdu wynosi 19.053,51 zł. Strona pozwana bezpodstawnie przyjęła obniżenie faktora lakierniczego do wysokości 67%. Wyłączona jest amortyzacja części zamiennych i obniżenie faktora lakierniczego. (...) nie identyfikuje części z grupy Q a jedynie z grupy P (porównywalna jakość). Części pochodzący z grup porównywalnych reprezentują bardzo różne parametry jakościowe a zakwalifikowaniu danej części przez dystrybutora do tej grupy nie zawsze towarzyszy jakość faktycznie bliska jakości oryginalnej (O). Niektóre części nie odpowiadają ściśle O co do zakresu. Użycie zamienników może mieć wpływ na realną wartość rynkową pojazdu. Koszt naprawy z zastosowaniem części zamiennych nie pochodzących od producenta po potrąceniach wynosiłby 14.893,58 zł brutto. Przekładania kierownicza mogła ulec uszkodzeniu w okolicznościach, w jakich doszło do kolizji. W konsekwencji sama strona pozwana zakwalifikowała przekładnię do wymiany i uwzględniła w swojej kalkulacji kosztów naprawy. Opona miała wadę lub uszkodzenie nie pozostające w związku z kolizją, z tego powodu przyjęto obniżenie jej wartości o 60%.

Dowód: opinia biegłego Z. U. – k. 76 – 106, ustna opinia uzupełniająca – k. 154 - 155

Sąd zważył:

Poza sporem w sprawie był fakt uszkodzenia pojazdu powoda i istniejąca po stronie pozwanej odpowiedzialność wynikająca z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, łączącej ją z wyłącznie winnym sprawcą kolizji.

Sporem objęta była kwota odszkodowania, której wysokość wyliczona była odmiennie przez powoda i przez stronę pozwaną. Zasadniczym czynnikiem wpływającym na wysokość tej należności był rodzaj, a w konsekwencji wartość części, przy zastosowaniu których miała być dokonana naprawa. Zgodnie ze stanowiskiem powoda do restytucji pojazdu należało użyć części oryginalnych producenta, a według strony pozwanej – części oznaczonych symbolem Q.

Odpowiedzialność strony pozwanej względem poszkodowanego powoda wynika z przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.). Zgodnie z art. 34 ust. 1 tej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Odpowiedzialność posiadacza pojazdu wobec poszkodowanego regulują przepisy art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c. Brzmienie tych przepisów nakazuje stosować odpowiednio do pojazdów mechanicznych regulację dotyczącą przedsiębiorstwa lub zakładu wprawianego w ruch za pomocą sił przyrody. Tym samym na mocy tych przepisów samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch tego środka, chyba że

szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Sprawca był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. W myśl art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do § 4 tegoż przepisu uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Zasady według których szkoda powinna być naprawiona określa przepis art. 363 § 1 k.c. Zgodnie z nim naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Natomiast stosownie do art. 363 § 2 k.c. jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Przeprowadzone w sprawie dowody nie nasuwają wątpliwości co do ich prawdziwości, stąd stanowiły podstawę rozstrzygnięcia. W szczególności opinia biegłego sądowego z zakresu m.in. techniki pojazdów samochodowych, analizy kosztorysów wykazała zasadność żądania powoda. Biegły w sposób przekonujący wskazał oraz uzasadnił celowość i konieczność użycia do naprawy pojazdu części oryginalnych producenta pojazdu. W chwili zdarzenia samochód miał niewiele ponad rok i należy uznać go za pojazd nowy. Ponadnormatywny przebieg nie miał wpływu na zakres uszkodzeń powstałych w kolizji. Uzasadnionym więc było zastosowanie części nowych. Ponadto, jak to wynika z opinii, użycie części oryginalnych podyktowane jest względami bezpieczeństwa, co ma znaczenie przy uwzględnieniu faktu, że samochód wykorzystywany był do zarobkowego przewozu osób. Naprawa samochodu poza serwisem producenta z użyciem części nieoryginalnych wpłynęłaby na jego wartość rynkową. Przede wszystkim zaś biegły wskazał, że części o porównywalnych parametrach nie cechują się podobną jakością co części oryginalne albo nie odpowiadają ściśle częściom oryginalnym.

Naprawa z zastosowaniem części oryginalnych jest uzasadniona ekonomicznie i zapewnia realizację uprawnienia powoda uzyskania pełnego naprawienia szkody.

W świetle powołanych wyżej przepisów brak uzasadnienia do uzależnienia wypłaty świadczenia w wysokości odpowiadającej kosztom naprawy z użyciem części oryginalnych producenta od przedstawienia przez powoda rachunków potwierdzających zakup części i wykonanie naprawy. Powód miał prawo dokonać wyboru sposobu naprawienia szkody przez zapłatę sumy pieniężnej i takiego wyboru dokonał. Informacje o jednostce

Wysokość odszkodowania ustalono na podstawie opinii biegłego sądowego, która w zasadzie odpowiada kosztorysowi sporządzonemu na zlecenie powoda. W nieznacznym więc zakresie powództwo należało oddalić (o kwotę 292,88 zł).

Odsetki zasądzono na podstawie art. 481 k.c. zgodnie z żądaniem. Wprawdzie wysokość szkody ustalono na dzień orzekania, ale jest to kwota bardzo zbliżona do tej ustalonej na dzień zdarzenia. Odsetki winne być liczone od upływu 30 dni od zgłoszenia szkody, zgodnie z przepisami ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, przy uwzględnieniu dokonanych przez stronę pozwaną wpłat.

Ponieważ powód uległ nieznacznie, zasadnym było zasądzenie na jego rzecz kosztów w pełnej wysokości stosownie do art. 98 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.